

været i en Række af Aar, og derfor mener jeg, at det maa kunne undværes, især da det er en bekendt Sag, at Toldindtægterne vedblive at stige. Naturligvis kunne Toldindtægterne, naar der gives et saa betydeligt Afslag, ikke stiebliffelig stige, men se vi hen til, hvorledes Toldindtægterne ere stegne i en Række af Aar, er det saa betydelig, at man maa vente, at en hel Del af de 4 Millioner Kr. i Løbet af ikke mange Aar vil være dækket.

Breinholdt: Den ærede Taler, der nu satte sig, fremkom med en Bemærkning, der giver mig Anledning til at sige blot et Par Ord. Han udtalte nemlig med Hensyn til den lille Told, der af Udvalgets Flertal er foreslaaet paa Ciforierpødder, at han ikke troede, at Landbruget behøvede en saadan Beskyttelse. Jeg maa tælles med i det Flertal, der har foreslaaet denne Beskyttelse, men vil ialtfald væge mig og tillige Landbruget imod, at Hensigten dermed er at give Landbruget en Beskyttelse. Hensigten ialtfald for mit Vedkommende har været at redde de Kapitaler, der ere bundne i visse industrielle Etablissementer, i Tørrerovne til Ciforierpødders Tørring. Disse Tørrerovne nyde nu en Beskyttelse af 3 Ore pr. Pd. Vi foreslaa ikke denne Beskyttelse borttagen paa een Gang, idet den i disse Etablissementer bundne Kapital da upaatvivelig paa een Gang vilde gaa tabt; men vi foreslaa bibeholdt en Told af $\frac{1}{2}$ af den Størelse, den nuværende Told har. Ialtfald har det for mit Vedkommende været Hensigten med dette Forslag og paa ingen Maade, at det skulde være en Beskyttelse for Landbruget.

Fischer: Den ærede Ordfører indledede Forhandlingen idag med at gjøre Rede for de almindelige Synspunkter, som havde været tilstede i Udvalget, og han fremhævede ved denne Leilighed, at man i det Hele havde søgt at bevare en Beskyttelse for Haandværket og for Industrien, dog væsentlig for Haandværket. Jeg kan ikke undlade at give min Glæde Ord over, at det ærede Udvalg har stillet sig paa den Maade i det Hele taget. Jeg tror, at det er det rette Standpunkt at indtage, hvor en ny Toldblov behandles. Men med Hensyn til den Forskiel, som den ærede Ordfører gjorde mellem Haandværket og den store Industri, maa jeg henvise til, hvad der blev udtalt af det ærede Medlem fra Odense (W. Petersen). Jeg deler ganske hans Opfattelse i den Henseende. Jeg kan ikke skjønne, at der kan være nogen virkelig Grund til at gjøre en Forskiel i Stillingen overfor Haandværket og den store Industri, naar man tager Hensyn til Arbeidernes Løve, og det er jo det ærede Udvalgs Afgangspunkt; thi der er jo ogsaa mange Arbeidere, hvis Ve og Vel afhænger af den store Industri — jeg bruger hellere Udtrykket „store Industri“ end „den store Industri“; thi i Virkeligheden have vi jo i Dan-

mark ingen stor Industri — vi kunne kun tale om større eller mindre industrielle Foretagender. Efter min Mening bør der altsaa med Hensyn til den Beskyttelse, der ydes Arbeidet, ikke gjøres nogen Forskiel i den Henseende. Til de Grunde, der af den ærede Ordfører bleve anførte for at indtage denne Stilling ved Toldlovens Behandling, skal jeg endnu tillade mig at føie et Hensyn, som for mig har en meget væsentlig Betydning. Det er andre Landes Stilling med Hensyn til deres Industris Beskyttelse, og det er jo da en bekendt Sag, at der viser sig konservative Tendenser i den Retning næsten overalt og navnlig ved vor sydlige Grændse. Der søger man stærkt at beskytte den indenlandske industrielle Virksomhed, og den Stilling, man der indtager, kan ikke være uden en væsentlig Betydning for alle Nabolande; man føler det jo selv i England. Derved, at Industrien i Tydskland er beskyttet ved høie Toldsatser, er jo Markedet der lukket for Danmark. Gaar man i Danmark den modsatte Vej, aabner man for et Nabolands Industri Markedet, uden at der er Ligelighed i Konkurrencen, og det er ikke retfærdigt. Dertil kommer, at et mindre Land nødvendigtvis maa have en mindre Industri. Som jeg nylig berørte, kan der ikke let i Danmark være Tale om større industrielle Foretagender, men deraf følger igjen, at et mindre Lands Industri overfor den Overproduktion, der kan have fundet Sted i Lande, der have en virkelig stor Industri, er slet stillet, og under finansielle Kriser kan et saadant lille Land komme i en aldeles utaalelig Tilstand, hvis Afgangen for de fremmede Produkter er altsor let. Disse Momenter vilde jeg tillade mig at føie til som min Betragtning ved Siden af, hvad den ærede Ordfører har fremsat som Udvalgets Betragtning.

Hvad de enkelte Ændringsforslag angaar, kan jeg ikke undlade at gjøre opmærksom paa, at jeg har nogen Betænkelighed ved den foreslaaede Forhøielse af Vintolden, selv om man tager det Ændringsforslag tilfølg, der er fremsat under Nr. 3, og hvorefter den almindelige Told paa Vin skulde gaa ned fra 20 til 15 Ore. Thi gjør man det, hvortil jeg erkjender, at der kan være Grund, frembringer man jo derved en endnu større Forskiel mellem denne Position og den foregaaende Position, nemlig Told paa Vin paa Flasker, Kurve og Dunte. Denne Told staar nu her anført til 25 Ore; men man maa læse Anmærkningerne ved Siden af for ret at forstaa, hvad disse 25 Ore betyder; Flasker, Kurve og Dunte skulle nemlig fortoldes som Vin, hvilket vil blive et meget betydeligt Tillæg for flere af disse Vinsorters Vedkommende, navnlig da paa Champagne. For den vil det dog ikke gjøre Noget til Sagen i den Henseende, som jeg her taler om, thi den kan man ikke undlade at bringe hertil paa Flasker; men man kan derimod vel bringe forskjellige andre Sorter Vin med ringe Tab hertil paa Foustager